

Zsigcserkész

A 442. Báthory László Cserkészcsapat havilapja

A cserkészzet bölcsője

Életkép Cuscoból

A jövő csapatparancsnoka

Az Úr imádása...ez a néma csodálat a
legékesebben szóló dicsőítés... Ez a néma
csodálat a szeretet leglángolóbb vallomása.

Zugcserkész, a 442. Báthory László Cserkészcsapat havilapja

Főszerkesztő: Bodonovich Katalin

Tördelőszerkesztő: Gerencsér Balázs

Rovatvezetők: Endrődi Eszter - Népi gyógymódok, Endrődi Judit - Népi oldal, Hodász András - Interjú, Vers,
Egy gondolat, Kanczler Réka - Kedvencem, Kováts Brigitta - Pszichológia-nevelés, Lakatos Gergely -
Nemzetközi cserkész, Nagy Máté - Népdal, Tóth Lotti - Kuktasarak, Némethy László - Van élet a BLCSCS-n
kívül, Áfonya őr - Közvéleménykutatás

Megjelenik havonta, 100 példányban

Visszatért a Teremtőhöz

II. János Pál életéről, nézeteiről, a pápaválasztásról

Az eutanázia ellen buzdította a katolikus híveket idei nagyböjti üzenetében a pápa, egyben az idősebb korosztály jogainak tiszteletben tartását és megbecsülését szorgalmazva. II. János Pál a húsvéti nagyböjtre írt beszédében arra szólította fel a hívőket, hogy tegyenek meg mindent az eutanázia és az azt megengedő törvények ellen, az emberi élet védelmében. A pápa minden embert arra kért, hogy vegyék fel a harcot "az idős embereket fenyegető, különböző formákat öltő veszélyek ellen". Erre mutatott példát saját szenvedésével is, aminek 2005. április 2-án, szombaton este 21. 37-kor vetett véget az Atya.

Karol Jozef Wojtyła 1920. május 18-án született a Krakótól ötven kilométerre fekvő Wadowicében. Karol Wojtyła nyugalmazott katonatiszt és szabó, és Emilia Kaczorowka tanárnő két fia közül ő volt a fiatalabb. Wadowicében járt gimnáziumba, majd 1938-ban a krakkói Jagelló Egyetemre iratkozott be. Ezzel párhuzamosan egy színiskolába is járni kezdett. Miután a náci megszállók bezárták az egyetemet, egy kőbányában, majd egy vegyi üzemben vállalt munkát.

Színésznek készül

1942-ben kezdte meg papi tanulmányait a krakkói érsek által vezetett, illegálisban működő szemináriumban. Ugyanebben az időben tevékenyen közreműködött a "Rabszodikus Színház" nevű, titokban működő színtársulat munkájában. A második világháború után folytatta tanulmányait az újból megnyitott krakkói szemináriumon és a Jagelló Egyetem teológiai szakán.

1946. novemberében pappá szentelték, majd Rómába küldték, 1948-ban lett a teológia doktora, doktori disszertációját Keresztelő Szent János műveiről írta. Papi hivatását lengyel emigránsok között gyakorolta Franciaországban, Belgiumban és Hollandiában. 1948-ban visszatért Lengyelországba, ahol Krakko több parókiájában papként tevékenykedett, illetve 1951-ig ő volt a városi egyetem káplánja.

Ezután újból filozófiai és teológiai tanulmányokba fogott. Később a teológia és az etika professzora lett a krakkói és a lublini egyetemen. 1964-ben VI.

Pál Krakko érsekévé nevezte ki, 1967-ben pedig bíboros lett.

1978. október 16-án választották a katolikus egyház fejévé. Az első szláv származású pápa a II. János Pál nevet választotta, közvetlen elődje I. János Pál iránti tiszteletből. 455 év után ő lett az első nem olasz pápa.

A legtöbbit utazó pápa

II. János Pál több mint száz pápai látogatást tett Olaszországon kívül és több mint 130-at Olaszországon belül. Eddigi 27 éves pápasága alatt több mint ezer találkozót és audienciát tartott politikusokkal, kormány- és államfőkkel. II. János Pál volt az első pápa, aki meglátogatott egy zsinagógát, és szintén elsőként látogatást tett az auschwitzi holokauszt emlékműnél. Legtöbb alkalommal Lengyelországot, Franciaországot és az Egyesült Államokat, Mexikót és Spanyolországot kereste fel, nem látogatott el viszont Kínába, Kelet-Timor kivételével Indonéziába, illetve Oroszországba.

II. János Pál a rendszerváltozás után két alkalommal, 1991 augusztusában, és 1996. szeptemberében tett apostoli látogatást Magyarországon. II. János Pál a rendszerváltás után három magyar avatott boldoggá, Apor Vilmos és Romzsa Teodor mártírpüspökök után legutóbb 2003. márciusában Bathyány-Strattmann Lászlót.

Miközben világszerte elismerést váltott ki külföldi misszióival, meglehetősen konzervatív nézeteket vallott, aminek a szentszéken belül és

kívül is akadtak ellenzői. 1995-ben adta ki az Élet evangéliuma kezdetű enciklikáját, amiben kategorikusan elutasította az abortusz, a meglegházasság, a válás és az eutanázia intézményét, aminek következménye elemzők szerint inkább a katolikus hívők eltántorítása lett.

Liberális és szociálisan érzékeny nézeteket vallott ugyanakkor a halálbüntetésről, illetve a fejlődő országok adósságállományának elengedésének kérdéséről.

Betegeskedő utolsó évtized

II. János Párol - aki túlélt egy, 1981. május 13-án ellene elkövetett merényletet is - egy 1991-es sebészeti beavatkozás során derült ki, hogy Parkinson-kórban szenved. A kilencvenes évek második felétől gyakran küszködött egészségügyi problémákkal, 1994 combcsontját törte el, 1996-ban vakbelét kellett eltávolítani.

2004 márciusában vette át a harmadik leg-hosszabb ideje regnáló pápa címet, az akkor már nyolcvannégy éves egyházfő nyilvánvaló testi gyengesége ellenére utasította vissza esetleges lemondásáról szóló híreszteléseket, és Vatikán orvosait arra kérte, amíg lehet, tartsák őt életben.

Néma áldás

Békét kért a világnak, elsősorban a Közel-Keleten és Afrikában húsvéti üzenetében II. János Pál pápa, aki képtelen volt megszólalni urbi et orbi áldásánál.

A pápa déltájban, a vatikáni mise végén jelent meg lakosztálya ablakában csaknem 13 percre, amíg húsvéti üzenetét felolvasta Angelo Sodano bíboros. Karol Wojtyla meg akart szólalni húsvéti áldása kapcsán - a mikrofont is elébe helyezték -, de beteg, műtött torkából csak hörgések törtek fel, így újdólag némán osztott áldást.

Az egyházfő számára láthatóan nagy szenvedést, komoly nehézséget jelentett a húsvétvasárnapra nyilvános szereplés, köhögési rohamok fogták el, légzési nehézségei és más fájdalmai erőteljesen látszottak arcán és keze mozgásán is.

A húsvétvasárnapra misét a pápa nevében Angelo Sodano bíboros, vatikáni államtitkár mutatta be a vatikáni bazilika előtti Szent Péter téren, ahol a borús, esőre hajló idő ellenére is több tízezer zárandok és turista gyűlt össze.

II. János Pál Isten segítségét kérte a béke megteremtéséhez a Földön, amelyre annyi ártatlan áldozat vére folyik, s külön is megemlítette a Közel-Kelet és Afrika országait, ahol változatlanul rengeteg vér folyik. Húsvéti üzenetében végezetül a pápa az Úr segítségét kérte, hogy a népek gazdasági haladása

- 1920. május 18-án születik Wadowicében
- 1942-ben kezdi meg papi tanulmányait
- 1946. novemberében pappá szentelik
- 1964-ben VI. Pál Krakó érsekévé nevezi ki
- 1978. október 16-án választják a katolikus egyház fejévé
- 1979-ben az első pápa aki ellátogat Auschwitzba
- 1981. május 13-án merényletet követnek el ellene
- 1991-ben kiderül, hogy Parkinson-kórban szenved
- 1995-ben kiadja az Élet evangéliuma című meghatározó enciklikáját
- 2000 márciusában a zsidó-keresztény megbékélés jegyében Jeruzsálemben látogat

ne homályosítsa el soha a társadalom lényegét alkotó szellemi értékeket.

A Pápa temetésének homíliáját (akkor még) Ratzinger bíboros mondta, ennek záró szavaival szeretnék búcsúzni: Egyikünk sem felejtethi el, hogy a Szentatya életének utolsó Húsvétvasárnapján, a szenvedéstől megjelölve még egyszer megjelent az Apostoli Palota ablakában, és utoljára osztott Urbi et Orbi áldást. Biztosak lehetünk abban, hogy szeretett papánk ma a Mennyei Atya házában ablakából néz bennünket, és megáld. Igen, áldj meg minket, Szentatyánk! Drága lelketek a Szűzanya, a Te édesanyád kezébe ajánljuk, aki minden nap vezetett, és most az ő Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus örök dicsőségébe vezet téged. Ámen.

Ezt a cikket nem én írtam, csak közvetítem felétek. Az internetről szedtem össze különböző helyekről.

Annuntio vobis gaudium magnum; habemus Papam!

Múlt kedden (ápr. 19-én) az öcsém sok könyörgés után bekapcsolhatta a TV-t, hogy megnézhesse a mesét a Minimaxon. Mikor bekapcsolta, először a CNN jött be, ahol a Sixtus-kápolna kéményéből kijövő fehér füstöt mutatták. Kiabált, hogy van fehér füst!, van fehér füst!, de akkor még nem tudta, hogy mi történik. Gyorsan mindenki kirohan a szobájából, és tényleg láttuk a fehér füstöt. Szegény lemondhatott az aznapi Minimax műsorról... II. János Pál pápa által hozott szabályzat alapján tudta mindenki, hogy csak akkor higgyék el, hogy van pápa ha a harangok is szólnak a fehér füst jelzése mellett. Végül egy bő negyed óra után, ami akkor sokkal többnek tűnt, megszólaltak a Szent-Péter Bazilika harangjai is! Ekkor már tényleg mindenki ünnepelt a téren, és várták, hogy nyíljon már ki az erkély ajtaja, és mondják be, hogy ki az új pápa. Húsz perc múlva álmuk valóra vált, amikor a chilei Medina bíboros megjelent, és ünnepélyesen kijelentette, hogy Habemus Papam, azaz van pápánk! Nem kellett várni több mint 10 percet ahhoz, hogy megjelenjen az ablakban Joseph Ratzinger, aki a XVI. Benedek pápa nevet vette fel.

Joseph Ratzinger személyében XVI. Benedek néven nyolcadik alkalommal választottak 480 év után ismét német pápát.

A római katolikus egyház nézeteit meghatározó hittani kongregáció vezetőjét a Times 2005-ben megválasztotta a világ száz legbefolyásosabb emberei egyikének, egyesek a Vatikán fő gondolkodójának nevezik

Gyerekkor a náci Németországban

Ratzinger a bajorországi Marktlban született 1927-ben egy náciellenes rendőrtiszt fiaként. A hitleri propagandában felnőtt, teológiát és filozófiát tanult fiúnak 1941-ben, tizennégy éves korában a németországi törvények szerint a Hitler Jugend soraiba kellett állnia.

1943-ban a biográfusa, John Allen szerint nem túl lelkes Ratzingert mint légvédelmist Münchenbe, majd Magyarországra vezényelték, de 1944-ben dezertált, és a szövetségesek hadifoglya lett. A kardinális soha nem titkolta múltját, több alkalommal is beszámolt erről római lapoknak.

Ratzingert 1951-ben szentelték pappá. Harmincéves korában doktorált, a freisingi főiskolán lett a dogmatika professzora. Később tanított Bonnban, Münsterben, Tübingenben és Regensburgban. 1977-ben lett München és Freising érseke, később bíboros lett.

Zsinat és a hittani kongregáció valamint II. János Pál öröksége

A meghatározó II. vatikáni zsinaton (1962-1965) mint peritus, teológiai szakértő vett részt. Tíz idegen nyelvet beszél, számos tudományos fokozatot szerzett, jól kommunikál.

1972-ben megalapítja a Communio hittudományi lapot, amely mára a katolikus világ és gondolkodás legmeghatározóbb lapjává nőtte ki magát, jelenleg kilenc nyelven adják ki. 1977 tavaszán szentelik München érsekévé, majd júniusban VI. Pál pápa által bíborossá. Ma ő az utolsó pápaválasztó, akit nem maga II. János Pál nevezett ki.

Pályafutásában a nagy ugrás 1981-ben következett be, amikor II. János Pál pápa Rómába hívta. Az inkvizíciós hivatalból lett, a doktrínákat megfogalmazó hittani kongregáció vezetőjének szerepét mintha rá szabták volna.

A pápa Ratzingerrel németül beszélt, a hit kérdéseiben szigorúan konzervatív Ratzinger és II. János Pál egy hullámhosszon mozgott, legyen szó a születésszabályozásról, vagy a latin-amerikai felszabadítás teológiájáról.

A beavatási mise

A palliumot - a juh- és báránygyapjából készült fehér stólát, amelyen a Krisztus öt sebére emlékeztető öt piros kereszt látható - Jorge Arturo

Medina Estévez chilei bíboros helyezte XVI. Benedek vállára, ugyanaz, aki kedden az új pápa megválasztását hírül adta. A halászgűrűt, amely Szent Péter eredeti foglalkozására emlékeztet, Angelo Sodano bíboros, a bíborosi testület dékánja húzta a pápa ujjára. Ezt követően a pápa az aranyozott evangéliumos könyvvel megáldotta az összegyűlt híveket, majd 12 különböző nemzetiségű és hivatású, egyházi és világi személy obedienciára (engedelmessége kifejezésére) járult eléje, megcsókolva gűrűjét.

Az új pápa olasz nyelven elmondott mintegy 35 perces, tapsokkal és hangos tetszésnyilvánításokkal gyakran megszakított homíliájában a hívek

támogatását, imáját kérte, mert mint mondta, "Isten gyenge szolgálaként olyan támogatatot kell magára vennie, amely meghalad minden emberi képességet". Ezt a terhet szerencsére nem egyedül kell hordoznia, "a szentek serege és a hívek imádsága" segítségével lesz. Elődje, II. János Pál haláltusájára és temetésére utalva, amelyet hívek százezrei figyelemmel kísértek,

hangsúlyozta: "Az egyház él, az egyház fiatal. A világ jövőjét hordozza magában, és minden egyes embernek mutatja az utat a jövőbe". Köszöntötte mindazokat, akik elkötelezték magukat "Isten országa építésében", és külön üdvözölte a "szeretett zsidó testvéreket, akikkel a keresztényeket a nagy közös spirituális örökség köti össze". A keresztények egysége megőrzésének fontosságát hangsúlyozta, arra kérve Istent, ne engedje, hogy "a háló elszakadjon", és adja meg, hogy a katolikusok a keresztények egységének szolgálói legyenek.

XVI. Benedek pápa jelmondata: Cooperatores veritatis – Az igazság munkatársai, más fordítások szerint segítőitársai. Az idézet János apostol

harmadik leveléből származik. Azt akarja kifejezésre juttatni, hogy a püspök munkatárs egy olyan egészben, amely túlnő rajta. A többi püspökkel együtt hordozza azt, de eközben őt magát is hordozza az igazság. Így egyfelől kifejezésre jut a püspökség szolgálati jellege, másfelől az Evangélium igazságának megkérdőjelezhetetlen és feladhatatlan igénye, amelyre a püspök szolgálata által köteleződik el.

Most álljon itt néhány mondat a pápa beiktatási miséjén mondott homíliájából:

Igen, az Egyház él – ez ezeknek a napoknak a csodálatos tapasztalata. Éppen II. János Pál pápa betegségének és halálának szomorú napjaiban

szemünk előtt csodálatosan láthatóvá vált: az Egyház él. Az Egyház fiatal. Magában hordozza a világ jövőjét és ezért mindnyájunk számára megmutatja az utat a jövő felé. Az Egyház él és mi látjuk ezt: megtapasztaljuk az örömet, amelyet a Feltámadt Krisztus megígért övéinek. Az Egyház él – él, mert Krisztus él, mert Krisztus valóban feltámadt. A húsvéti időszakban, a Szentatya arcán jelenlévő

Aki befogadja Krisztust, nem veszít semmit, semmit – egyáltalán semmit abból, ami az életet szabadabbá, széppé és nagygyá teszi. Nem! Csak ebben a barátságban táruznak ki az élet kapui. Csak ebben a barátságban nyílnak ki az emberi lét nagy lehetőségei. Csak ebben a barátságban tapasztaljuk meg azt, ami szép, azt, ami megszabadít. Ezért ma, nagy erővel és nagy meggyőződéssel, egy hosszú, személyes élet tapasztalatából kiindulva szeretném mondani nektek, kedves fiatalok: ne féljete Krisztustól!

fájdalomban, szemléltük Krisztus szenvedésének misztériumát és együtt érintettük meg sebeit. De ezekben a napokban mély értelemben megérinthettük a Feltámadt Krisztust is. A sötétség rövid időszaka után megtapasztalhattuk azt az örömet, amelyet megígért, mint feltámadása gyümölcset.

Korosztálytábor

A korosztálytábor március 12-14-ig tartott. Korán reggel találkoztunk a Keleti pályaudvaron. Néhány perc múlva felszálltunk az egri vonatra, és elindultunk Egerbe.

Két óra múlva meg is érkezünk. Szerencsére szép időnk volt, sütött a nap. Hangos énekessel vonultunk be Egerbe, majd elfoglaltuk szállásunkat egy kollégiumban. Ha már itt vagyunk akkor, bemutatom a kollégiumot: Nem volt túl nagy három emeletes, mi a 3-on laktunk. De az egészben a legérdekesebb a WC, melynek az ajtajára a következő mondat volt felírva:

NE FELEDD A WC CSÉSZÉT NEKED KELL LEÖBLÍTENED!!!

Az első napon egy hosszú kirándulást tettünk a közeli hegyekben, amely szá-

momra felelhető volt. Az olvadó hónap köszönhetően mindenhol 20 cm-es sárba süppedt tetejébe a bakancsunk, mely nem volt túl biztató.

Hazafelé menet minden ember tágra nyílt szemekkel nézett minket a belvárosban, mivel annyira sarasok lettünk.

Hulla fáradtan dőlünk le egy kicsit pihenni ezután a kimerítő túra után. A pihenő után megvacsoráztunk. Elég későn feküdtünk le. Másnap 7-ig aludtunk, majd reggeli után elmentünk számháborúzni a közeli parkba. Délután egy város megismerős játék volt szerzte Egerben. Ha jól emlékszem, akkor hét helyszín volt. Pl.: a kollégium, a mecset, a Dobó tér, a vár, az evangélikus templom, a bazilika, több nem jut eszembe. Mindenhol kaptunk tíz kérdést, melyekre minél jobban kellett válaszolni. Szoros lett a végeredmény, még úgy is, hogy néhány csapat nem

jutott el minden állomásra, s ezzel nagy hátrányba az egri várat, valaki az evangélikus templomot nem látogatta meg az idő hiánya miatt. Ettől még mindenkinek nagyon tetszett ez a játék. Nagyon későn volt a vacsora, de emiatt annál jobban esett. Az esti zászlószertartás után mindenki nyugovóra tért.

A tábor utolsó napján reggeli után elmentünk a várba, s ott nyakkendőharcoztunk egyet a látogatók nagy bánatára, a mi nagy örömünkre.

Mindenkinek nagyon tetszett, jól éreztük magunkat. Délután kimentünk a parkba, s ott egy nagyon érdekes játékot játszottunk. Csokikat kellett keresni, a parkról térképet készíteni, és cetliket találni, melyeken vagy-, vagy+ jel volt.

A győztes legjobb térképet elkészítő, legtöbb csokit gyűjtő csapat lehetett. Én természetesen csak csokikat kerestem. Ezután kaptunk egy szabad órát, ekkor szabadon lehetett kószálni a városban. Majd visszaindultunk, gyorsan összepakoltuk cuccunkat, teát vételeztünk és az idő hiánya miatt futva indultunk a pályaudvarra. Ott gyorsan felszálltunk a vonatra és irány Budapest.

Két óra múlva megérkezünk, és egy nagy temperamentummal elköszöntünk egymástól, s hazamentünk.

Ilyen volt a korosztálytábor.

Árpádnál Cuscoban

A Zugcserkész elmúlt év szeptemberi számában jelent meg a fiam Árpád, cserkészeknek írt - „Kedves BLSCS, kedves Zugliget” című - cikke, Peruból a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái (HVSzSz) nevű szervezet kötelékében végzett munkájáról. A szervezet vezetőjétől P.Giovanni-tól kért és kapott engedély és az azt megelőző fiamtól származó invitálást követően ez év februárjában vált lehetővé, hogy találkozzak Árpáddal Peruban, akit sokan Klem(m)iként hívtok, vagy ismertek. Erről a látogatásomról számolnék most be a szerkesztőség felkérésének engedve.

Már harmadik napja voltam úton, utazásom utolsó szakaszának a végéhez közeledtem, a Lima-Cusco közötti mintegy 400-500 km-es repülő úton voltam az Andok felett nyugatról a keleti irányba. A gép elkezdett ereszkedni, a napsütésből beértünk a tejfehér felhők közé, majd megvillantak az éles hegygerincek, ormok és előtűntek a végtelen mélységű völgyek. Olyan érzés fogott el, hogy nem fog a gép elférni a sziklaperemek és a hegycsúcsok között és hamarosan nekiütődünk valaminek. Az ereszkedés hatására a völgyekben a színek élénkebbé váltak és leírhatatlan sok árnyalatban tárult elém a barna, zöld és sárga színű kis parcellák tömege, melyeket már évszázadok óta művelés alatt tartanak ezek a kitartó és szívós emberek több ezer méter magasan az Andokban.

A pilóta hosszasan manőverezte a gépet, közben egyre csak ereszkedtünk, majd nagy sebességgel átgázoltunk Cuscó légtérén, a völgy végén egy nagy fordulóval vissza. Ezt követően a pilóta keményen letette a gépet a kijelölt helyen. Amikor készülődtünk a kiszálláshoz és a belső légnyomás kiegyenlítése megtörtént a külsőhöz képest, megéreztem azt - amiről már hallottam, de még sose éltem át - mintha ólomból lettem volna, magasan voltam mintegy 3500 méteren. Erősen kellett figyelnem a kiszállásnál, ideges is voltam és fáradt is, de

ez az érzés határozottan zavart. Levánszorogtam a csomagok átvételéhez és ott egy népviseletbe öltözött kecsua zenekar rázendített egy, a naponta repülővel érkező turisták fogadását megízesítő kellemes dalra. A repülőtér épületét elhagyva egy

kordonnal elzárt területen kellett áthaladni és csak ezen túl tartózkodhattak az érkezőket váró emberek – nagy volt a hangzavar, a taxisok folyamatosan agitáltak – és az egyik kapunál ott állt a fiam és a napbarnított arca ragyogott a büszkeségtől, körülötte izgett-mozgott úgy nyolctíz kisfiú, olyan indián forma gyerekek, széles zsivány mosollyal az arcukon. Persze mind-

annyian nekem rontottak és szét akartak szedni, minden csomagomat át kellett adnom nekik, hogy komoly ábrázattal cipelhessék a közeli kisbuszig. A csomagjaim ellenében kaptam ajándékba a fiamtól – érkezésem emlékéül, mert ez itt így szokás – egy nagy kétsoros pánsípot.

Cusco az inkák fővárosa ontja magából az elmúlt évszázadok történelmi hatásainak hangulatát. A lerombolt (lebontott) inka város alapjaira

épült spanyol stílusú épületek harmonikus egyiséget alkotnak. A történelmi belváros varázslatos terei – melyeken legalább egy templom található, tetőtől talpig vörös-sárga kőből, gazdag faragás-

sal és hatalmas bronz harangokkal – az épületek boltíves kapui, a pazarul faragott fazárt és nyitott erkélyek, a házak minimum a lábazatig inka kövekből nőttek föl és szinte minden épület egy emeletes, hangulatos, belső kerengős udvarral vagy kerttel. A város egy hosszú völgyben terül el mintegy 3500 méteres magasságban, a völgy két oldalát jelentős hegyek veszik körbe és egy kicsit odébb főföfötte csúcsok egész sora is látható.

Cuscoban a tengerszintről érkező hosszú napokig nehezen kap levegőt – sokszor szakad rá az erős köhögés – a lépcső és az emelkedők leküzdése nagyságrendekkel megerőltetőbb mint itthon, gyakori lehet a fejfájás. Hihetetlen, de még az evés is fárasztóvá válik. Oda kell figyelni arra is többek közt, hogy mit és hol fogyaszt az ember, a hibázás hosszasan megbosszulhatja magát. (A széntabletták nagy rolniban kerülnek forgalomba - nem olyan „diszkrétek” mint itthon – a mérete átmérőben mint a húsz forintosé és olyan vastag mint egy nagy pezsgőtabletta. Különben a helyiek szerint ez érkezést követően érdemes naponta többször coca teát inni – létezik filteres változatban is – ez sokat segít, bár az íze nem valami elragadó).

A városról még annyit, hogy nagy a forgalom ez jellemző a szűk utcáktól a háromszor három sávós utakra ugyanúgy. Az autók jörszerűen folyamatosan dudálnak, alig van igazi közlekedést elősegítő tábla vagy jelzés, ezért van a hangzavar. Sok az autó és mégis ők vannak felruházva minden előnnyel a gyalogosokkal szemben. Ha át akar valaki kelni az utca egyik oldaláról a másikra, akkor számíthat arra, hogy senki se fog neki megállni, sőt mindenki dudálni fog, hogy maradjon a helyén. Mindezt a helyzetet nehezíti a rengeteg egyenruhában lévő rendőr, akik meghatározhatatlan céllal fújják szolgálati idejükben a rájuk bízott bántóan éles hangú sípot. A város „idegesítő szolgálatát” erősítik még a gyümölcsárusok, a triciklijükre szerelt hangszórókon keresztül olyan élményt szereznek mintha egy izgalmas focimeccs kellős közepébe csöppennél és a labda pontosan a gólvonalon pattogna, pedig ők csak a mintegy egy köbméternyi érett szőlőjüket szeretnék kultúrált módon a leghamarabb értékesíteni.

Van még egy súlyos zajforrás, a kisbuszos „ajtónállók”. A városban belüli személyszállítás itt a

rengeteg taxin kívül 9-15 személyes kisbuszokkal történik, melyek különböző körjáratokat tesznek folyamatosan, a város külső és belső területei között. A tolóajtón keresztül zajlik a fel- és a leszállás. A tolóajtót egy fiatal ember kezeli – az ajtón természetesen nincs üveg ablak – aki felső testével kihajolva

f

olyamatosan kiabál már a megállást megelőzően nőgatja és ösztökéli az embereket a gyorsabb fel- és leszállásra.

A lakosság nagytöbbsége Cuscoban és környékén indián vagy annak leszármazottja. Az emberek derűsek, alacsonyak, bőrük napégette barna, küzdenek-dolgoznak a környék földjein és a városban amit csak tudnak árusítanak. Az asszonyok a kisgyermeküket kendőbe csomagolva a hátukon hordják, akik kecsua sapkájukban kandikálnak ki a kerek batyuból. A nők ruházatában a piros szín dominál, a sötét hajfonatuk szabadon van eresztve a fehér illetve fekete kalapjuk alól. Az emberek általában egy „egyen” szandálban járnak, de meztőláb. Ilyen szandált hord Árpád is, szerinte ez nagyon praktikus, a helyiek ha észreveszik rajta mindig megcsodálják. A szandál amúgy gumiból van, egyszerű a szabása, ára két szol, azaz kb. 130 Ft.

Cuscoban található a HVSzSz egyik központja és jelentős bázisai melyeken keresztül fejtik ki a szervezet tevékenységét.

- A Szent Tarcziciusz elnevezett fiú otthon, mely mintegy negyven fiú gyermek, testvérek és

papok lakóhelye is egyben, a város történelmi központjában álló több évszázados házban található, szemben a gyerekek iskolájával. Egyébként itt lakik Árpád is és azok a fiatalok akik hajlandók áldozni életükből hónapokat és éveket a szervezet céljainak elérése érdekében. A szállásh-

lyeken túl az épületben van kápolna, konyha és egy gyönyörű nagy üveggel fedett belső udvar a közös időtöltések és összejövetelek (alvás!) egyik színtere. A fiúk akik hat-tizenyolc évesek, az elhagyatottságuk, betegségük, fogyatékoságuk stb. miatt kaptak itt lehetőséget a HVSzSz-től a kitárulkozó életre, hitre és a biztosabb jövőre.

Egy sarokkal távolabb található az a zegzugos ódon ingatlan együttes – melynek talán négy zárt belső udvara is van – amiben a bennlakó fiúk és a városból és környékéről bejárók töltik napközben az idejüket – persze iskolai időben minden más, én nyári szünetben voltam köztük. Egy nagy konyhán – melynek a mindig éhes fiúk miatt, nagy a jelentősége – túlmenően itt kerültek elhelyezésre azok a műhelyek - úgy mind pékség, asztalos/fafaragó, cipész, villanyszerelő, lakatos, fodrász – ahol a fiúk az iskola mellett szakmákat is elsajátítanak és nem is akárhogy, nagyon fiatalon ügyesen és eredményesen dolgoznak. Az iskola utáni délutáni tanulás is részben itt folyik. Az egésznek olyan a hangulata, mintha a „Legyetek jók, ha tudtok” c. film forgatása zajlana csak korhű jelmezek nélkül, mintha egy modern kori változatot szemlélhetnénk. A műhelyekben a fiúk egy nagyon vastag fekete overallban dolgoznak, melyeken a szervezet jelvénye látható. Ilyenkor a fiúk számomra megkülönböztethetetlenek. Az egyik emeleti sarokzúgban található az étkezési célból (csemege!) tenyésztett tengeri malacok sokasága. Egyébként ezeket az állatokat szinte minden háznál tartják, ugyanezzel a céllal, az utcán és a piacokon kötegekben árulják a számukra fontos zöldtakarmányt (fűvet, kalászbba szókott zöld gabonát, lucernát). Árpád elmondása szerint nagyon finom a húruk, az egyik Cusco közeli falu híres az tengerimalac különösen finom elkészítéséről, itt a kamionosok nem hamburgerért állnak meg, hanem friss meleg ropogós.... tengerimalacért.. A szakma tanításából az Árpád is kivette részét, az asztalos műhelyt vezette időnként és volt itt portás is. Az idejének a nagyobbik részét viszont a rábizott alsó tagozatos bennlakó fiúkkal töltötte és tölti el. Szünetben sokat viszi őket kirándulni, vakációzni, tanítási időben szinte minden velük kapcsolatos feladat rá hárul, egészen a „fogadó órára” vagy a „szülői értekezletre” való járásig. Amúgy az előző tanév folyamán rendszeresen tartott hittanórákat is az iskolában.

- A történelmi negyed határán egy saroképületben található az az épület ahol „vendégház”, további papi lakóhelyek, kápolna és a városban vagy annak környékén lakó lányok nappali- iskola időben iskola előtti és utáni tartózkodó helye van. Itt hozzávetőleg 80-100 lány kap naponta lehetőséget, kegyelmet, meleg ételt, tisztálkodási lehetőséget és tiszta ruhát.

Amíg Cuscoban voltam itt lakhattam Árpáddal együtt, teljesen európai ellátásban volt részünk. Egy kedves néni főzött nekünk.

- A belvárostól távolabb egy fejlődő városrészben található a szervezet nővéreinek lenyűgöző méretű és kivitelezésű háromszintes nevelő otthona, mely a legkisebb lányoknak és kisfiuknak szolgál menedékkül. A fiúk iskolás korukban átkerülnek a Szent Tarzícusról elnevezett házba a lányok maradnak. Itt szinte minden második gyerek fogyatékossgal él, úgyhogy itt nem csak gondozni, hanem gyógyítani, ápolni és a szervezeteket fejleszteni kell. A technika rendelkezésre áll, de ezt a küldetést csak nagy elhivatottsággal, türelemmel és lélekkel lehet végezni. Itt is rendelkezésre állnak műhelyek a lányok oktatása részére a pékségtől a varrodán át a zenélésig. Az otthon épülete mellett áll egy gyönyörű kápolna – üvegfalakon keresztül rálátás a városra és a környező hegyekre – és azon túl a nővérek szálláshelye. Az egész létesítmény egy magas kerítéssel és azon elektromos védelmi rendszerrel van ellátva, nem a „szökni vágyók” megakadályozása miatt.

- A városban működik a szervezetnek, a családi keretek között a rászoruló gyermekek befogadása és nevelése. Ebben az esetben a befogadó

családok a saját gyermekeiken túlmenően összesen 8-10 gyermeket nevelnek önzetlen családi kötelékben, szeretetben, és nagy hittel.

A szervezet állandó missziót tart fenn a Cuscoi püspök felkérésére a hegyekben lévő faluban Ccolccaguyban és környékén. Ccolccaguyban

egy új házat is létesítettek, ahol hetenkénti váltással legalább két testvér teljesít szolgálatot. A falu templomában hente egyszer van mise szerdai napon akkor van a

váltás és ilyenkor jön föl pap is erre az alkalomra. A falu normális esetben mintegy másfél órányi autótúra van Cuscotól, de az út a város határától szerpentines földút. Legalább négyezer méter fölé fel kell menni ahhoz, hogy a heglánc túloldalán visszaereszkedhess valamivel a város feletti magasságra. A településen a házak szétszórta helyezkednek el, gyakorlatilag csak egy kanyargós, girbe-gurba út van és gyalogösvények, áram nincs, a szervezetnek viszont van aggregátora, a ház ezért jól felszerelt. Esténként ide gyülekezhetnek a gyerekek és a felnőttek hittanórára, utána játékokra és közös vacsorára.

Ccolccaguy Árpád egyik kedves és kedvenc tartózkodási helye, átlagosan havonta egy hetet szokott (kell) ott eltölteni. Több minden örzi már a keze nyomát a missziós házban és a közeli templomban is (pl.: kemence, fényképek, székek). A gyerekekkel is jól megérti magát annak ellenére, hogy ők jórészt csak kecsuául értenek és beszélnek.

Az előzőekben bemutatott létesítményeket természetesen az Árpád illetve sok esetben a gyerekek kíséretében volt szerencsém megismerni. Jártunk együtt a „Szent völgy”-ben ahol az inka és az inka előtti korok építményeit volt lehetőségünk – ha nem is a teljesség igényével - megtekinteni és megörökíteni.

Talán mégis az egyik legizgalmasabb és embert próbálóbb emlék az volt, amikor Ccolccaguyba menet tíz hét-nyolc éves gyerekekkel a kisbusszal elakadtunk jégesőben, nem sokkal azután, hogy átértünk a legmagasabb ponton azaz kb. négyezer méteren. A sár megfogta a buszt és nem engedte. A környéken természetesen senki nem volt és nem is lehetett arra számítani, hogy valaki aznap még arra vetődik, különben egy gyönyörű fennsíkban volnánk, főleg miután a jégesőt követően kísért a nap.

Kedd délután két óra volt. Este hatig emelgettük a buszt – Árpád szandálban térdig a sárban - míg annyi követ tudtunk aláhordani és a vizet/sarat kímélni, hogy sikerült végül kiszabadulnunk. Az egész mutatvány el kell, hogy mondjam nem lett volna igazán megerőltető hazai viszonyok között és gyerekek nélkül, esetleg ha egy két használható

szerszám is el kellett volna – még szerencse hogy volt emelőnk, de négyezer méteres magasságban erre a munkára speciel nekem kevésnek tűnt és bizonyult az oxigén. Itt tudtam először átérezni a Mt. Everestre igyekvők problémáját.

Az Árpádtól Limában a repülőtéren búcsúztam el azzal, hogy legkésőbb októberben

látjuk egymást itthon.

Klemm József

Állj talpra, légy ember!

Kevés a tökéletesen kiegyensúlyozott ember.
Vagy nem segítették őket önmaguk
kialakításában,
vagy soha nem formálták önmagukat,
vagy tönkretették őket a körülmények,
adottságok,
az élet.

A jól felépített ember három emeletből áll.
Ezek lentől fölfelé haladva:
a fizikai,
az érzelmi
és a szellemi.

Ezek összefüggnek, hatnak egymásra,
de sorrendjüket tiszteletben kell tartani.

Fejeden jársz, ha a fizikai szint kerül előtérbe.
Ekkor a tested parancsol.
Lehet ez egy betegség, amely agyonnyom,
ahelyett, hogy felajánlanád;
lehet ez a helytelen érzékiség minden formája;
lehet, hogy nem tudsz ellenállni az
édességeknek,
egy cigarettának;
vagy nem tudsz reggel felkelni;
vagy irtózol minden erőfeszítéstől.

Állj talpra, légy ember!

Kúszol a hasadon,
ha hagyod, hogy az érzelmeid parancsoljanak.
Ha vonzalmad szenvedéllyé válik,
ha nem vagy képes szabadon cselekedni,
dönteni.
Nem kormányoz-e túl gyakran az érzelem?
Úgy gondolod valakinek igaza van,
mert őt érzelmeiddel szereted,
másiknak nincs, mert azt látni sem bírod.
Tanulsz a tanárodnál, aki rokonszenves,
másiknál viszont alig.

Nincs kedved semmihez, mert valaki
megbántott.
Nem harcolsz, mert nem veszik észre
erőfeszítéseidet.

Ma imádkozol,
mert formában vagy,
holnap már nem,
mert kiüresedté.

Állj talpra, légy ember!

Ember a talpán az,
aki akinek teljesen szabad szelleme parancsol
érzelmeinek és testének.
Nem veti meg egyiket sem,
mert mindkettő hasznos,
de kormányozza mindkettőt.

Vannak, akik lebegnek.
Te is lebegsz,
amikor álmaidat valóságnak tartod;
amikor olyan terveket kovácsolsz,
melyeket sosem valósítasz meg.
Amikor nem fogadod el önmagad,
a környezetet, amelyben élsz,
az embereket, akik melletted vannak,
az eseményeket, amelyek érintenek.

Állj talpra, légy ember!

Saját erejéből az ember erre nem képes.
Ha kitárod lelked Istennek, megerősödsz az ő
erejével,
érzelmeid, tested kezében lesznek,
minthogy kezéd Isten kezében lesz.

/Michel Quoist: Így élni jó c. könyvéből/

3. rész

Afrika - a cserkészzet bölcsője

Igen az afrikaiak ezzel köszöntenek honlapjukon minden kedves látogatót. Sokan talán blöffölést láttok emögött de gondoljunk csak vissza BiPi életrajzára. „1899-ben a dél-afrikai holland telepesek, a búrok elleni háborúban Mafeking város megvédésével bízták meg.” Itt fedezte föl a fiúkban rejlő ügyesség és leleményesség. Itt szerzett tapasztalatait írta le az Aids to Scouting c. katonáknak írt könyvében. Mafeking Afrikában van, tehát az afrikaiaknak igazuk van.

Jelenleg az afrikai országok közül 35-nek van a WOSM által is elismert Cserkészszövetsége. Ezen kívül van még 11 tagjelölt. Számuk a Millennium évében 600 ezer fölött volt, jelenleg ez a szám növekszik.

Más világban élnek ők, így más a cserkészettel a missziójuk. Segítenek a nyomorékok integrációjában, felvilágosításokat tartanak az alapvető higiéniai szabályokról, a különböző betegségekről, megelőzési lehetőségekről. (AIDS, Polio, stb.). Portfoliójukba tartozik még a kis és árva gyermekekkel való foglalkozás.

Hasznos információk azok az adatok, mely a kontingens cserkészzetének misszióját alapvetően befolyásolja: az afrikai társadalom 60%-a 25 év alatti. Ezeknek a gyerekeknek meg kell küzdeniük különféle kihívásokkal a mindennapjaikban, melyek számunkra természetesek. (Élelmezés, ivóvíz, munka, stb.) Az a tény, hogy Afrika ennyire fiatal, hatalmas humán erőforrást és lehetőségeket rejtget a helyi szövetségeknek.

A cserkészzet Afrika legnagyobb ifjúsági mozgalma így hatalmas felelősséggel bír. Sok országban 5-20%-a az fiataloknak cserkész de a legtöbben kevesebb mint 1%. A lehetőség, hogy cserkészek legyenek egyszerűen nem létezik.

Ezekre a kihívásokra, feladatokra, lehetőségekre kerestek megoldásokat 2001-ben a 11. Afrikai Cserkészkonferencián. A következő pár mondatban erről lenne szó. Mint már írtam, számunkra hatalmas

kihívás ez a 60%-os fiataltsági arány, s mellette párhuzamosan az a tény hogy a cserkészzet még sok helyen nem elérhető. Így ez a legnagyobb prioritással rendelkező feladatuk. A cserkészzet eljuttatni oda, ahol még nem létezik. Ez a szlogenjük is tükrözi mely így szól:

„Supporting better Scouting for more young Africans”

Csináljunk jobb cserkészzetet még több fiatal afrikainak

Második elhatározásuk, a motivált felnőtteket bevonni szövetségi munkákba, vezetésbe. Céljuk, jobb, hatékonyabb, fejlettebb szövetségek legyenek a

kontinensen. Harmadik hogy megtalálják az ehhez szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat.

Ezzel a tíz éves tervvel (melyből már 4 év eltelt) véleményük szerint legalább 20 millió fiatal színes bőrt kell megszólítaniuk a földrészén, természetesen nem csak cserkészeket.

Egyik eszközként küldetésük eléréséhez, az Afrikai Cserkész Rádiót találták ki. Az indok egészen egyszerű a kommunikációk érdekében, ez az, ami a társadalom 90%-át eléri.

Ezen a rádión nem csak a cserkészzetet, mint mozgalmat terjesztik, reklámozzák, hanem a már meglévő tagoknak is nyújtanak segítséget. Például a vezetőknak tanácsokat, ötleteket sugároznak. 2002-ben 24 féle műsort sikerült sugározniuk

partnerrádiókon keresztül. Távoli feladatuk egy önálló stúdió létrehozása és az anyagi háttér bebiztosítása.

A cikk hátralevő részében, olyan akciókról számolok be nektek melyeket az afrikai cserkész testvéreink vittek végbe.

Egyik gyengesége az afrikaiaknál a vezető hiány. Ebben nyújt segítséget egy svájci alapítvány mely 1 millió USD-t adományozott, hogy lehetőségük legyen fiatalokból jó vezetőket képezni, akik biztosítják a mozgalom jövőjét e földrészen. e képzésben szerepet kapott az integrációban való segítségnyújtás elsajátítása is.

2004 decemberében Ghánában tartottak egy rajvezetőképző tréninget. Ghánában már több mint tíz éve nem tartottak ilyet. Ezen a Wood-Badge képzésen 31-en vettek részt.

Nigéria – Gyerekek a gyerekekért – kiscserkészek megmozdulása

Edo város kcs-i gondoltak egy nagyot és megvalósították. Adománygyűjtést rendeztek a központi kórháznak. Összesen 80 USD gyűlt össze, amely 15 ezer magyar forintnak felel meg. Ebből nyalánságokat, szappant és wc-papírt vettek, velük egy idős beteg gyerekeknek. természetesen nem csak tárgyi ajándékokat vittek, hanem mosolyukkal és társalgással is segítettek kórházban fekvő társaikat. (...beteg voltam, s meglátogattatok...)

Számomra azért kedves ez a példa, mert megmutatja hogy nem csak a gazdagok tudnak adományozni, másrészt hogy mindenütt lehet a lehetőségekhez mérten nagy dolgot cselekedni. Nem az összegzen hanem a szándékon és a tetten van a hangsúly.

Zambia – Cserkészek az iskolában

Nagy haszna volt az iskolai cserkésznapokban Zambiában. A szövetség egy alap tréninget tartott minden mozgalom iránt érdeklődő tanárnak. 300 fő vett részt ezen a kurzuson, s már az utolsó napon jelezték sokan a tanárok közül hogy szándékukban áll cserkészteket indítani az iskolájukban.

Uganda – Sunrise – Napfelkelte projekt

Ez a projekt mely már egy 5-6 éve fut Uganda utcáin. Lényege, hogy összegyűjtik az utca gyerekeket és bevonják a cserkészetbe. Nagyon hasznos ez, hiszen eléggé sok gyerek él az utcán, a rossz családi háttér miatt. Akit érdekel egy ilyen megtérős történet az látogasson el a www.scout.org/africa/pdf/en/reachingout.pdf oldalra.

Ennyi fért bele Afrikát bemutató cikkembe. Amint látjátok nem tértem ki arra (nem is találtam sok információt róla) hogy a csapatok, az őrök milyen

rendszer szerint működnek. Érdemesebbnek találtam inkább arról írni mit csinálnak mostanság, mik az ő nehézségeik, lehetőségeik a cserkészetükben, mi a jövőképük ezt illetően.

Afrikai cserkészetről még többet a www.scout.org/africa lapon találtok.

Még ezen kívül meg kell osztanom veletek egy helyesbítést.

Kaptam egy levelet Schumickyné Kati nénitől, aki rávilágított egy két hiányosságra a magyarországi cserkészszövetségekre vonatkozóan.

Így, pontosítással kell kezdenem harmadik cikkemet a Magyarországi cserkészzel kapcsolatban.

Az előző cikkemben a következőt írtam:

„A 154 nemzeti szövetség közül 116, mely csak WOSM tag, és vegyes cserkészetük van. (fiúk lányok egy kalap alatt) Pl. Magyarország,...”

Ez a mondat akkor állja meg a helyét, ha csak az MCSSZ-re gondolok. De ez így nem helyes, ugyanis több cserkészszövetség is működik Magyarországon.

Az egyik melynek a mi csapatunk is tagja, azaz az MCSSZ, melyben továbbra is fiúk és lányok a tagok.

A másik az MCSLSZ azaz a Magyar Cserkészleány Szövetség, melynek tagjai csak lányok. Jelen pillanatban, 600-an vannak, Budapesten, Cikón, Vajdabokorban működnek csapatok, nemsokára indul Budaörsön és szeptembertől alakul egy Veszprémben. Ők WAGGS tagok

A harmadik szerveződés a Magyar Öregcserkész Klub mely az ISGF, azaz Öreg Cserkészek Világszövetsége tagja. Az ISGF (www.isgf.org) a WOSM elismert tagja.

Brownsea szigete

The birthplace of world scouting and guiding

A két legismertebb mondat, amely a cserkészetet ismertté tette az egész világon: „Jó munkát!” és „Légy részen!”

Sok fiatalhoz hasonlóan én is cserkész voltam és rám is vonatkozott a „mindennap egy jótettet”, amiről az őrsvezetőnknek be is kellett számolni. A dolognak ezt a részét sohasem szerettem és csodálkoztam, hogyan tudta ezt B.P. a fiataloknál keresztülvinni.

Most közel száz éve, hogy miután az alapító a jótettet mintegy alapul adta a fiataloknak, világszerte milliók részesültek Cserkész/Lányok adta apró segítségekben, ezzel segítve őket további életútjukon. Továbbra is milliók részesülnek Szövetségeink tagságának segítségével. Segíteni másokon, ez világszerte egyik módja a barátság és megértés terjesztésének és egyik sarkalatos pontja annak, amit B.P. a Mozgalomtól remélt.

Az egyéni jótettek mellett egyre nőtt a szerepe a csapatoknak a társadalom és a karitatív szervezetek irányába tett jócselekedeteikkel...

B.P. elgondolása a jótettekkel már eddig is óriási eredményeket ért el. Most hogy közeledünk a cserkészzet születésének 100 éves jubileumához – az első tábor helye 1907 Brownsea szigete Poole Harbournál – milyen jól tehetnénk egyszer magunknak, hogy emlékezetesség tegyük ezt az eseményt?

Az első tábor helye Cserkész/Lány emlékhellyé

van nyilvánítva, amit bár évente a cserkészek vezetőikkel együtt ezerszámra látogatnak, nincs állandó tábori épülete. Erre az alkalomra egy tábor központot tervezünk, a mai igényeket kielégítő modern kivitelben. A költség 500000 £ = 700000 €.

Mindenkit (nem cserkészeket is) kérek, hogy azonosuljon ezzel a cserkész örökséggel. Ily módon hiszem, hogy elő tudjuk teremteni a szükséges összeget. Eddig az 1/5 rész áll rendelkezésünkre.

Részletek a következő weboldalon:
www.brownsea-island.org.uk/centre.html

Ken Stevens Chairman
Brownsea Island
Experimental Camp

Centenary Fund

Ez az eredetinek kicsit rövidített fordítása.

Jó munkát!

Schumickyné Kati

Cserkész életünk egyik legfontosabb célját, hivatását fogalmazza meg a magyarországi cserkészzet egyik megalapítójának alábbi verse!

Sík Sándor Éjjeli őrség

Tábortűznek parazsánál
Éji örök, üldögélünk.
Tábor alszik, csillag alszik,
Messze még a virradat.
Üldögélünk egymás mellett,
Olykor-olykor megkotorjuk
A hunyorgó parazsat,
S hallgatunk rá nagyokat.

Tisztás szélén körbe-körbe
Apró sátrak szundikálnak,
Túl az erdőn törpe házak,
Rongyolt falvak alszanak.
Völgyön is túl város alszik:
Villanyfénynél hánykolódva
Lát lidérces álmokat.
Messze még a virradat.

Erdő alszik, tábor alszik,
Ország alszik, minden alszik,
Inaszakadt kísértetes
Álom ólma mindenén.
Csak mi ketten itt a tűznél
Üldögélünk éberén,
Virrasztgatunk éberén,
Meg az Isten odafenn.

Szót se szólunk: egy az őrsünk,
Egy a sátrunk, egy a szívünk,
Egy iramra zúgja marsát
Vérünkben a gondolat.
Színig áll a gondolattal
Szívünk kelyhe: meg van írva:
Köd is egyszer elhasad
Álom egyszer elszakad.

Cserkésztestvér: meg van írva:
Isten mozdul, felleg omlik,
Óra harsan és az éjnek
Síró mélye felszakad,
Akkor éber csepp tűzünkkel
Ébregetni álmodókat,
Keltegetni holtakat:
Mi leszünk a virradat.

(Magyar Cserkész 10(1929), 530.
(1929. dec. 15.))

Fejlődés - pszichológia

Valamennyi emlős közül az ember a legértelmebb születésekor, ezért mi megyünk át a leghosszabb fejlődési folyamaton. A fejlődés (testi fejlődés, érzékelés fejlődése, a személyiség és a társas kapcsolatok fejlődése) egész életen át tart. Sok pszichológus a fejlődést minőségileg különböző szakaszokra osztja. Ezen elméletek közül most Erik Erikson elméletét tárnám elétek, aki a személyiség fejlődésében fontosnak tartja az érést (biológiaiilag meghatározott), és a környezeti hatásokat is. Erikson átvett Freudnak a fejlődésről alkotott alapvető elképzeléseiből, de ugyanakkor a biológiai meghatározottság mellett hangsúlyozza a környezet, és a társadalom hatásait. Szerinte a személy (gyermek, serdülő majd felnőtt) az élet különböző szakaszaiban különböző „konfliktusokkal” szembesül, amelyekkel ideális esetben sikeresen „megküzd”, és az újonnan szerzett tapasztalatokat beépíti személyiségébe, melynek eredményeképpen egészséges személyiség alakul ki. A szakaszok megoldásának minősége tehát befolyásolja a következő szakaszt, és a további fejlődést is. Ha a környezet nem biztosítja az egyes szakaszokhoz szükséges továbblépést, annak súlyos következményei lehetnek, és a későbbi fejlődésben is éreztetetik negatív hatásukat. A negatív kimenetel befolyásolja a gyermek önmagához, és másokhoz való hozzáállását. Erikson szerint az élet fő témája az identitás keresése, amelyet ő a személyiség magvának értelmez. Ő az identitás alakulását egész életen át tartó folyamatnak tartja, és nyolc szakaszt különít el.

Az első szakasz 1 éves korig tart, ilyenkor a bizalom avagy bizalmatlanság kialakulása a feltétel. Optimális esetben kialakul a bizalom. Ebben a szakaszban az anya a kulcsfigura. Erikson itt a bizalmat állítja tehát a központba, melynek kialakulása azon múlik, hogy az anya megfelelően gondoskodik-e gyermekéről. Ez az anyai megbízhatóságot, jelenlétet, a csecsemő szükségleteinek megfelelő, szerető gondoskodást jelent. Az itt megszerzett bizalom fontos a későbbi önbizalom kialakulásánál. Ez a bizalom az alapja annak, hogy később is bízni tudunk másokban. Ha a szülők nem figyelnek a gyermekükre, valami miatt nem alakul ki a megfelelő anya-gyermek kapcsolat, akkor a gyermekben a bizalom helyett a bizalmatlanság alakul ki. Ez súlyos következményekkel jár a gyermek későbbi

fejlődésére, mert a bizalmatlanság következményeként később nem bízik sem önmagában, sem pedig a környezetében.

A második szakasz az autonómia (önállóság) kialakulása, 1-3 éves korig tart. A korszak krízise (konfliktusa) az autonómia megszerzése, avagy negatív kimenetel esetén a kétely. Ekkor az alaphelyzet a szobatisztaság kérdése, azaz az akaratlagos ürítési képesség. A szülői elvárásnak való megfelelés büszkeséggel tölti el a gyermeket, míg a nem megfelelés szégyenérzetet eredményez, és a kétely konfliktusaként jelentkezik. Ilyenkor a gyermek már kezd függetlenné válni. Arra törekszik, hogy ellenőrizze, irányítsa saját cselekedeteit. Harmonikus fejlődés esetén a gyerek megtanulja gyakorolni az önkontrollt, és akaraterejét. Ha ilyenkor a környezete nem megfelelően áll a gyermekhez, kétségei támadhatnak saját értékei felől. A kudarc révén bizonytalanná válhatnak, és kételkednek abban, hogy maguk is képesek a dolgokat megvalósítani.

A harmadik szakasz a kezdeményezés vagy a bűntudat szakasza, melyet az óvodás korba érve, 3-5 éves korban ér el a gyermek. Ilyenkor ideális esetben megtanulják a gyerekek akaraterejüket és önkontrolljukat gyakorolni. A gyermek már aktív, új képességei vannak, és önálló. Ha a környezet nem engedi, hogy a gyermek kövesse saját kezdeményezéseit, akkor a függetlenségi vagy önállósági kísérleteik miatt a bűntudat érzése hatalmasodik el bennük.

A negyedik szakasz a szorgalom, avagy kisebbségérzés, 6-12 éves korig. A gyermek figyelembe veszi az őt körülvevő közeg – iskola – követelményeit. Fontossá válik a kortársakkal való összehasonlítás, és a teljesítmény. Az ebben a periódusban sikeres gyermekek megtanulják hatékonyan gyakorolni készségeiket. A sikertelen gyerekek ezzel szemben kisebbségérzést érzik magukat. A negatív élményekkel szembesülő gyerekekben a kisebbségérzés érzése alakulhat ki.

Az ötödik szakasz a serdülőkor, amikor az identitás megszerzése a cél. Ha sikeresen teljesíti ezt a szakaszt, akkor kialakul a lojalitás (hűség) az elképzeléseikhez, és saját gondolataihoz. Rendkívül fontosak válnak a kortárs csoportok. A fiatal a „ki vagyok én” kérdésre keresi a választ, és ideális esetben kialakul az identitása. A serdülőkorban újra felmerülnek a gyermekkori fejlődést kísérő

kérdések.

Ezután a kapcsolatok kialakítására helyeződik a hangsúly, az elérendő cél az intimitás kialakítása, rossz esetben izoláció (elszigetelődés) következik be. Ideális esetben a másik személy fontossá válik, a fiatal képes együtt működni másokkal. A szerelmet csak akkor meri vállalni, ha megfelelő identitás alakult ki előzőleg. Izoláció esetén nem meri megkockáztatni a szerelemmel / kapcsolattal járó „vesztéseket”.

Ezután az alkotás és kreativitás kerül előtérbe, a másokkal való törődés a központi tulajdonsága a szakasznak. Ha az egyén nem képes a törődésre, destruktív lesz, vagy stagnál. A nyolcadik szakasz az öregkor, amely az integritás vagy a kétségbeesés szakasza. Ideális esetben az egyén elégedetten néz vissza életére, elfogadja az öregedést. Rossz esetben elégedetlen, és nyugtalan.

Ha egy gyermek valamelyik szakaszban a

negatív kimenetellel szembesül, azt tovább görgeti magával a további szakaszokba is. Továbbá, mivel a konfliktusok és megoldásuk nagy mértékben függ a környezettől, ha egy gyermek családi háttere nem megfelelő, akkor ez problémát okoz minden egyes fejlődési szakaszban. Egy bizonytalan gyermek, aki nem bízik környezetében, és nem rendelkezik megfelelő autonómiával, nehezen tud majd teljesíteni az iskolában is. Így ebben az esetben például eleve hátránnyal indul a „negyedik szakasz küzdelmében”. Az ötödik szakasz, a serdülőkor lehetőséget ad a korrekcióra, ilyenkor alakul ki az ember identitása.

Brigesz (Kováts Brigi)

Szösszenet 1.

- avagy -

Miért nem fogadom el a szórólapokat a metróbejáratokban?

A most induló kis sorozat az élet néhány részletkérdését tűzi tollhegyre. Egyfajta vélemények lesznek a körülöttünk zajló folyamatok némelyikéről. Egy dolog köti majd őket össze: a környezettudatosság.

A történet hosszú, de körfolyamat. Így a közepén kezdem.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy vállalkozó. Aki a vállalkozását föl akarta lendíteni. Így aztán elment egy nyomdába és csináltatott tömerek szórólapot. Felfogadott egy munkanélkülit (szerződés nélkül, csak úgy feketén),

akit odaállított a város egy forgalmas pontjára, hogy osztogassa a lapokat. Az emberek, akik arra járnak, csak idegeskednek, hogy nem lehet elférni, de azért megmetsajnálják a szegény „szórólapozót”, mondván: ha nem fogadom el tőle, nem lesz eredményes a munkája, a fent említett vállalkozó pedig nem fog neki több megbízást adni. Az emberek aztán továbbmennek, és „véletlenül” kiejtik a kezükből a lapot. Vagy jobb esetben a legközelebbi kukába dobják. És mivel az emberek elfogadják a lapokat, másnap újabb vállalkozó gondolja úgy: ezt a módszert választja a reklámjához. Így a kör bezárult.

Én máshogy gondolkozom, és így is teszek. Miért is?

1. Általában nem érdekel szinte senkit az a papírka, amit a kezébe nyomnak. Sem a ruha-áruszállítás, sem az ákcijós nyelvtanfolyam, sem az autósiskola. Ha érdekelne valamelyik téma, akkor körülnéznék a piacon (telefonkönyv, internet), és a nekem legmegfelelőbbet választanám.

2. Szomorú látvány a sok eldobott, földön heverő szórólap. Amúgy is koszos kis városunk így még

szemetesebb

3. Szomorú látvány a sok fölöslegesen elhasznált papír. Egyfajta környezetvédelem lenne, ha nem tuszkolnánk az emberek kezébe papírlapokat, amelyeket 10 másodpercen belül eldobnak. És aztán nem beszéltem azokról a ki nem osztott szórólapokról, melyek bálában kerülnek a kukákba. Csak hogy úgy tűnjön a munkaadó felé: ki lett osztva.

4. Hogy teljes legyen a kép, azért szóljunk szegény szórólapozókról is, akiknek sokszor ez az egyetlen kereseti lehetősége. Tudod, mennyit keresnek? Kb. 250-350 Ft-ot óránként. Nem ám nettóban... hanem csak zsebbe. Nem ugyan az. Nagyon sok öregecske néni-bácsi ott áll hidegben, fagyban, napi 8 órát. Az ő öreg lábuknak nagyon nem tesz ez jót. És csinálják a fölösleges munkát, mert a megbízójuk azt hiszi, ez lesz majd a tuti reklám a cégüknek. Miközben a munkanélküliség 3 éve nem látott magaslatokban van. Mindenki találhat neki való munkát. Képzett is, képzetlen is, munkára hajlandó, és láb-
lógatós is.

5. Úgyhogy inkább nem fogadom el a szórólapot, hátha más is így tesz, és akkor szegény szórólapozók végre dolgozhatnak valami értelmeset is.

6. Végül pedig utálom, ha az utamba állnak. Az ellenőrköt is (elnézést!), de szegényeknek ez a feladatuk. A Moszkva tér és a Fény Utcai Piac között végighúzódo „árusáradatot” is, mert tőlük se lehet elférni. És szegény szórólapozókat is, mert időnként alig lehet közlekedni a metróbejáratoknál.

A hónap kérdése :

Mit csinálnál ha tudnád, hogy három nap múlva meghalsz?

S. Julcsi:

„Akiket szeretek azoknak megmondanám.”

L. Stefi:

„Nem tanulnék többet, hanem elmennék azokhoz, akiket fontosnak tartok és egy kis időt magányban lennék.”

Sz. András:

„Hát lehet, hogy nagyon nagyképpen hangzik, de csinálnám azt amit eddig...”

Tati:

„Biztos elmennék gyónni, a legjobb barátaimat összehívnám aztán kivonulnék a természetbe.”

Ifa:

„Csinálnám azt amit eddig.”

B. Kriszti:

„Meglátogatnék mindenkit, akit szeretek és nem mennék egyetemre.”

Panni:

„Elutaznék valahová és a szeretteimmel lennék.”

K. Réka:

„Azt csinálnám amit nagyon szeretek csinálni.”

K. Anna:

„Élvezném tovább az életet.”

Nusi:

„Meglátogatnám az összes barátomat, meghallgatnám a kedvenc CD-met, és megpróbálnék kibékülni azokkal akikkel haragban vagyok.”

Kinga:

„Bevonulnék egy kolostorba.”

K. Jakab:

„Imádkoznék, hogy a Mennybe kerüljek”

T. Bence:

„Elmondanám mindenkinek.”

Sz. Marci:

„Megölném magam...”

Áfonyák

Interjú Subai Gézával

Hogyan találkoztál a cserkészettel?

Természetesen ez sem tudatosan kezdődött, a családom húzott bele. Kléri (nővérem) előtte cserkész lett, illetve Koba (Kontúr Balázs), Milán (Miklós Milán) már osztálytársam volt, akikkel együtt kezdtük.

De talán az a fontosabb, hogy mi az amit kaptam, és továbbra is itt tart, nem pedig, hogy miért kerültem ide. Ez pedig mindenképpen a közösség, az, hogy itt találok olyan embereket, akik hasonló értékrendeket vallanak, mint én, hasonló programokat szeretnek, jó irányba húznak, tudjuk egymást erősíteni. Azt szeretem benne nagyon, hogy nagyon szelíden tudja az embert a képességeinek kihasználására ösztönözni. Pl. színdarab, tábortűz, őrsvetetés. Az embert saját lelkesedése hajtja bele olyan munkába, amiben nagyon sokat lehet épülni. Ezt közösség nélkül nem vállalnám. A természetjárás is fontos, de azt máshol is megtalálnám.

Amit még nagyon szeretek, azok a keretmesék. Érettségi után kezdtem rákapni. Olyan dolgokat lehet megvalósítani, hogy azokat tényleg csak sóvárogva nézheti az, akinek ilyenben nem volt része. Elengedhetem magam, és ha üvöltve rohanok pongyolában és kardban, akkor ennek van tere, helye. Természetesen a vallás is fontos, de ezt is egy hittan csoportban megtalálná az ember, ezért nem emelem ki.

Még egy csúnya dolgot fogok mondani, ez lehet, hogy ellenérzéseket fog kelteni egyes olvasókban: az is egy fontos szempont, hogy én még cserész vagyok a csapatban, hogy nekem négy év kimaradt, ezért amikor visszajöttem, tudott újat adni. Ugyanis Esztergomban voltam gimnazista. Előtte három évig voltam cserkész. Aztán hazajöttem, és húsz évesen lettem őrsvetető. Ez jó volt, hogy felgyülemlt bennem néhány olyan dolog, amit nem csapoltam le, csak ezután.

Mennyi idő volt visszatérni a közösségbe?

Nagyon fontos szerepe volt benne annak, hogy

Suli: ELTE TTK, Biológia-földrajz (5-3 év)

Beosztás: őrsvetető,

Képesítés: st.

Csapaton kívüli munka: Ikszi: orchidea projekt (ld. a cikk), övvk kiképző

Bérmavédőszent: Jeremiás próféta.

Miért: Nagyon jó személyes Isten kapcsolata van, ez irigylésre méltó. Ő is sokat küzdött, hogy nem mindig az volt az Isten által elrendelt hivatása, mint amihez kedve lett volna.

Sport: hobby jelleggel síel. Nyáron hegymászás.

Kedvenc film: nincs, de amit nagyon szeretett:

Rettenthetetlen, Volt egyszer egy vadnyugat

feladatokat vállaltam, és így is eltartott kb. ösztől tavaszig, tehát bő fél év. A nyári táborra alakult ki újra a helyem.

Az IKSZI-nél vállaltál egy feladatot mesélnél róla, már csak a reklám kedvéért is?

Igen, az Orchidea-projektet. Istvánkút, a Zemplénben, nem messze idei táborhelyünkől egy nyíres, amit egy régen ott lakó erdész tartott fenn (ami nem nyír volt, kipusztította). Ez elkezdett erdősödni, amikor az erdész meghalt. Viszont előzőleg rengeteg védett faj telepedett meg, ami addig tud ott lenni, amíg az erdő nem záródik, be. Az egyetemen kezdték el szervezni, hogy menjünk oda bozótot irtani. Első alkalom, amin ott voltam, egy st után volt. Tehát gyakorlatilag végigaludtam.

Ősszel Nagy Balázsék kerestek ötletet egy pályázathoz, akkor mondtam nekik, ők erre megkeresték a tanárait, akik nagyon lelkesek

voltak. A pályázatot megnyerték, aztán én lettem az összekötő ember az IKSZI és az egyetem között.

Mikor lehet, és hova menni, ha valaki

érdeklődik?

Június 10-12-ig lehet jönni, ekkor lesz a következő alkalom. Akkor lesz szép virágpompában az egész, lesznek ott oktatók, akik elmagyarázzák, elmondják, hogy mi ennek a lényege. És külön érdekesség, hogy megkerestek természetfilmeket, hogy zavarnának-e, ha ott filmeznének. Ez most a legújabb fejlemény.

Szeptembertől csapatparancsnok leszel. Mik a terveid, félelmeid ezzel kapcsolatban?

Természetesen vannak félelmeim. Ezek néha felülkerekednek. Elsősorban személyesek: hogy mennyire leszek képesek ezt kézben tartani, felvenni a fonálát a csapatvezetésnek. Igazából nem félek attól, hogy itt baj történhet, de ez nem az én adottságaimon múlik, hanem érzem: biztos lábakon áll a közösség. Ugyanakkor emiatt magasak a külső és belső elvárások.

Természetesen ez nagy lehetőség, hogy újítsunk, kimozduljunk a megszokott ritmusból. Nagy kihívást látok abban, hogy őrsvezetői szintig jó vezetőségi közösséget tudjunk létrehozni. Ennek nagy akadályozója, hogy jó szinten vagyunk cserkészszakmailag, és sok mást csinálunk. Regös, vk, IKSZI stb. tehát egyszerűen leterheltek vagyunk. Szeretném, hogy ha meg tudnánk egy kicsit a csapat működését reformálni, hogy átgondoljuk, mi miért van, és ahol indokoltnak látjuk a változtatást, ott változtassunk.

Fontosnak tartom azt is, hogy érezzünk felelősséget egymás iránt, aminek nagy nehézsége, hogy nagyon széjjel vagyunk. Sok helyről jövőnk, nem csatlakozunk Zugligethez olyan szorosan, mint régen. Egyre kevésbé van elkötelezettsége a cserkészeknek Zugliget, a hely iránt ezen szeretnék változtatni, hogy még jobb legyen.

És talán egy kicsit nagyobb hangsúlyt szeretnék fektetni az önfegyelemre. Kicsit legyünk szigorúbbak magunkkal szemben. Ebbe beletartozik a figyelmesség, a szabályok betartása, az engedelmisség. Szerintem ennek nagy jellemformáló ereje van, viszont kezdünk egy kicsit elfeledkezni róla.

Tartalomjegyzék

Visszatért a Teremtőhöz	3.
...habemus Papam!	5.
Korosztálytábor	7.
Árpádnál Cuscoban	8.
Állj talpra, légy ember	12.
A cserkészlet bölcsője	13.
Brownsea szigete	15.
Sík Sándor: Éjjeli őrség	16.
Fejlődés-pszichológia	17.
Szösszenet	19.
Közüvéleménykutatás	20.
Interjú	21.
Isten éltesen	23.
Képriport	24.

Isten éltesse Titeket!

Névnaposaink:

Szűcs Gergely	május 9.
Ecseri Zsófia	május 15.
Trásy Zsófia	május 15.
Parragh Zsófia	május 15.
Szőnyi Zsófia	május 15.
Kováts Zsófia	május 15.
Koenig Zsófia	május 15.
Koczka Zsófia	május 15.
Eröss Botond	május 16.
Lakatos Botond Benedek	május 16.
Gräff Alexandra	május 18.
Miklós Milán Mórió	május 19.
Scharle Julcsi	május 22.
Somogyi-Tóth Júlia	május 22.
Ribiánszky Rita	május 22.
Takácsi-Nagy Eszter	május 24.
Kováts Eszter	május 24.
Trásy Eszter	május 24.
Fazekas Johanna	május 30.

Születésnaposaink:

Kanczler Réka	május 2.
Dániel Zita	május 3.
Kontur Balázs	május 3.
Radó Vilma Karolina	május 4.
Surján Lászlóné	május 5.
Gálbory Gergő	május 5.
Sima Bálint	május 5.
Besznyák István	május 7.
Lukáczsházi Soma	május 8.
Németh Balázs	május 10.
Várdai Péter	május 11.
Virág Zsolt	május 11.
Sándor Melinda	május 12.
Varga Orsolya	május 13.
Somogyi-Tóth Júlia	május 13.
Ribiánszky Péter	május 15.
Földváry Kinga	május 19.
Balassa Gábor	május 23.
Balassa Zsuzsanna	május 23.
D'Albini Ádám	május 23.
Németh Katalin	május 24.
Bakó Zsuzsanna	május 25.
Tomcsányi Domonkos Pál	május 26.
Karabélyos Gyöngyvér	május 29.
Fauszt László	május 30.
Haraszi Anna	május 30.
Némethy Piroska	május 30.
Gräff Alexandra	június 2.
Schulek Iringó	június 3.

Próbáztatás 2005